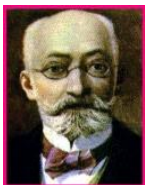

BULTENO de REU

№ 87, Decembro 2016

Karaj gesamideanoj!

Ni sincere gratulas vin ĉiujn okaze de la venontaj Zamenhof-tago kaj la Nova, 2017, jaro kaj deziras al vi novajn sukcesojn en la uzado, aplikado kaj disvastigo de la lingvo Esperanto!

Estraro de REU

Aranĝoj

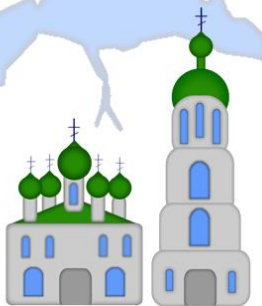
RUSIAJ ESPERANTO - TAGOJ

RET – 2017

**RUSIAJ
ESPERANTO
TAGOJ 2017**

u. Poŝeĥonjo
02–09.08.2017

Rusia Esperantista Unio invitas vin partopreni *Rusiajn Esperanto – Tagojn (RET - 2017)*, dediĉitajn al 140-jariĝo de Ivan Ŝirjaev, esperantisto, verkisto, pastro.

Datoj: 02 – 09. aŭgusto 2017.

Temo: “Idea, filozofia kaj religia fono de Esperanto”.

Celoj kaj taskoj: studi problemojn de rusia Esperanto-movado, interŝanĝi sperton de E-laboro, konatiĝi kun lokoj de agado de I. Ŝirjaev, disvastigi Esperanton en Jaroslavla gubernio, perfektigi en la lingvo, konatiĝi kun foraj lokoj de Rusio, pleniĉe ripizi.

Loko: ripozbazejo “Ĉudnoj Dvor” (“Strangula Korto”), kiu situas ĉerande de la urbeto Poŝeĥonjo en Jaroslavla gubernio, surborde de Ribinskoje akvorezervejo. La urbeto havas 5.000 loĝantojn kaj famas per sia antikva historio, 5 riveroj kaj 7 pontoj. Poŝeĥonjo troviĝas je 150 km distanco de u. Jaroslavlo kaj estas ĉirkaŭita per densegaj naturaj arbaroj. La partoprenontoj loĝos en la hotelo kaj lignaj domoj de la bazejo. La teritorio aspektas ĉarme kaj tre hejmece, sur ĝi troviĝas duetaĝa restoracio, 2 rusaj vaporbanejoj, sportejo, plaĝo, laŭboj, saŭno, biliardoj, luejo por bicikloj. Multaj figuretoj el konataj rusaj fabeloj ornamas la bazejon. Eblos veturi per boatoj, riveraj ŝipetoj, fiŝkapti, organizi lignofajrojn, ktp.

Provizora programo: REU-Konferenco, lingvaj kursoj, Somera Universitato, kvizoj, ludoj, vesperaj koncertoj, “Unuaj Lego-Tagoj omaĝe al Ivan Ŝirjaev” kun vizito de la vilaĝo, kie li diservis, ekskursoj al urboj Tutaev kaj Ribinsk.

Post RETa programo: planatas dutaga restado en u. Jaroslavlo kaj vizito al u. Kostroma.

Partopreno: ni invitas ĉiujn esperantistojn de nia vasta Rusio, ankaŭ bonvenas eksterrusiaj gastoj. Ĉiu dezironto ricevos invitleteron de REU por vizo-obteno.

Loĝado:

En 2-3-4-5-litaj ĉambroj kun duŝoj kaj necesejoj. Ekstremokaze, eblos tendumi.

Mangado: organizite en la bazeja restoracio 3-foje tage.

Aliĝkotizo:

Ĝis 31.01.2017 - 1200 rubloj por membroj de REU; 1500 rubloj por nemembroj de REU; 25 eŭroj por eksterrusianoj. Infanoj kaj lernejanaj kotizon ne pagos.

Ekde la 01.02.2017 la kotizoj altiĝos je 100 rubloj kaj 5 eŭroj.

Plenigu la aliĝilon <http://reu.ru/kalendaro/alighilo/RET-2017/>

Ĉiujn detalajn informojn pri aliĝo, pago, programkontribuo, ktp bonvolu peti ĉe la kunordiganto de la OK Svetlana Smetanina: svsmetanina@yandex.ru

Bonvenon al la pitoreskaj lokoj de nekonata Rusio!!!

Novojarsk-2017

Novjara Esperanto-renkontiĝo

2016-12-30/2017-01-05

30-an de decembro je 10:00 (msk+4) — 5-an de de januaro je 20:00 (msk)

Karaj amikoj! Ideo organizi iun novjaran renkontiĝon havis sukceson pasint-jare kaj ni daŭrigas! Ĉi-jare en Novosibirsko! Ruĝa koko invitas vin pasigi tempon gaje kaj kune!

Detalojn vidu vk.com/novojarsk2017

Esperantisto de la jaro

Laŭ decido de la Estraro de REU de la 6-a de decembro 2016 **rusia esperantisto de la jaro 2016** estis nomunita **Jefim Zajdman** el la urbo Jalto – pro senlaca laboro pri organizado de renkontiĝoj, preparado de novaj esperantistoj, modela gvidado de la loka klubo kaj pluraj aliaj meritoj.

Ni gratulas el la tutaj niaj koroj!

Estraro de REU

Eventoj

La 11-a Moskva Lingva Festivalo, aŭ

Se la vivo proponas al vi citronon, faru el ĝi limonadon

La 20-an de novembro 2016 pasis en la rusia ĉefurbo la 11-a Moskva Lingva Festivalo. Kiel ĉiam, ĝin organizis Moskva Esperanta Asocio MASI kun la teamo de samideaj junaj lingvistoj kaj aktivuloj.

En la duan jardekon de sia historio la festivalo eniris nesenprobleme. Tagon antaŭ la aranĝo s-ro Lobkov – la ĵus enpostenigita plenumanto de la funkcioj de rektoro de la Moskva pedagogia ŝtata universitato, kun kiu estis traktita kaj jam aranĝita la festivalo, metis sur la Ordonon la rezolucion pri necelkonformeco de okazigo de la festivalo en la universitato. Por nuligi la eventon aŭ remeti ĝin aliloken la organizantoj havis vesperon de vendredo kaj sabatan tagon. Konservu la daton gravis, ĉar la evento estis vaste anoncita interrete kaj ĉar kelkaj prelegontoj kaj gastoj el aliaj urboj jam speciale venis al Moskvo aŭ estis startontaj. Post tranokta interkonsilado la kvar ĉeforganizantoj decidis riski kaj dum la sabato transmeti la festivalon en alian, ŝajnan tro malgranda, edukejon.

al la antaŭaj aktivuloj de la lokaj festivaloj, kiom al propraj amikoj, konatoj kaj samideanoj. Tiel formiĝis la nova teamo de kunorganizantoj, en Sankt-Peterburgo ĉirkaŭ Fjodor Alekseev, en Moskvo ĉirkaŭ Irina Gonĉarova.

kaj okazigis 21 programerojn el entute 44.

La festivala programo konsistis el Malfermo kun la parado de la prezentantoj, 6 laboraj blokoj kaj Fermo kun enmanigo de la diplomoj kaj koncerto. En la 50-minutaj blokoj estis lingvoprezentadoj kaj lingvistikaj prelegoj, ĉiu po unufoje. Krom Esperanto, kiun prezentis mi kaj Peĉjo Fedosov – la mirinfano de la festivalo. Mi certas, ke kelkaj homoj venis al lia E-prezentado kaj poste ekinteresiĝis pri la lingvo nur dank'al malordinareco de la 12-jaraĝa prezentanto, sed ne pro la lingvo mem. Cetere, la Esperanta prezentado far' de Peĉjo estis eĉ pli bona, ol semajnon antaŭe, en nia MLF (kiam li estis ankoraŭ 11-jara!). Unu el la problemoj de la Novgoroda Lingva Festivalo (kaj ne nur de ĝi!) estas malmulteco de la publiko. Sur tiu fono la 12 vizitantoj ĉe Peĉjo en la 1-a bloko kaj 6 vizitantoj ĉe mi en la lasta estas nemalbona rezulto. Krom ni du el MASI estis Kuzma Smirnov kun tri prezentadoj kaj Aleksandr Lebedev kiel gasto. Antaŭ la Malfermo mi, vice kun kelkaj aliaj festivalanoj, estis intervjuita por iu loka televida programo, kaj mi sukcesis paroli pri la rolo de Esperanto en la festivala movado.

Entute la festivalo en Velikij Novgorod estis riĉenhava, tre agrabla kaj, sendube, vizitinda: <https://vk.com/lfestvov>. Gratulojn al Vasilij pro la sukceso kaj al la festivalo pro la 5-a okaziĝo!

Irina Gonĉarova

KAEST

De la 17-a ĝis la 20-a de novembro jam la kvaran fojon en la urbo Modra (Slovakio) sub gvidado de E@I okazis Konferenco pri Aplikoj de Esperanto en Scienco kaj Tekniko (KAEST), en kiu partoprenis pli ol 60 homoj el 15 landoj kaj kie ankaŭ mi partoprenis kaj eĉ prelegis pri historio. La celo de tiu ĉi konferenco estas montri, ke Esperanto taŭgas ne nur por simpla babilado kaj komunikado inter homoj, ne nur por komponi belajn kantojn kaj verki interesajn rakontojn, sed ankaŭ por vera scienco. Eĉ la aranĝa devizo diras “Venu ankaŭ vi ĝui sciencon en Esperanto!” Efektive tio estas vero! La pasinta KAEST sukcese plenumis sian taskon kaj montris, ke serioza scienco ne troviĝas malproksime de esperantistoj kaj Esperantujo. La ĉefa aranĝa temo estis “Avantaĝoj kaj obstakloj de moderna komunikado”. Dum tiu ĉi konferenco pasis pli ol 50 prelegoj, seminarioj (inkluzive AMO-seminario sub la egido de UEA en la persono de vicprezidanto de UEA Stefan MacGill), diskutforumoj, publikaj lecionoj ktp. Multaj prelegoj estis dediĉitaj al moderna komunikado (per Esperanto kaj ne nur per ĝi) kaj ĝiaj problemoj, kiuj nun staras antaŭ moderna informa homaro.

Multaj prelegoj ankaŭ prezentis Esperanto-movadon kaj kulturon, filatelon kaj historion, meditado kaj veganismon, galaksian evoluon kaj bicikladon ktp. Ĉiu povis trovi tion, kio interesas lin. Preskaŭ ĉiam post la prelegoj estis viglaj diskutoj (kaj eĉ kelkfoje disputoj) en kiuj aktive partoprenis aŭskultantoj. Rimarkinde ke ĉi-foje ankaŭ estis kelkaj publikaj lecionoj, kie oni povis ricevi novajn sciojn kaj kiel praktike utiligi ilin pri Vikipedio, pri diversaj Guglo-programoj, grafikoj programoj, meditado.

Riĉaj estis vesperoj, kiam partoprenantoj povis paroli kaj daŭrigi komencitajn kaj novajn diskutojn, ludi kaj vingustum. Ankaŭ ĉiuvespere estis muzikumado kaj instruado de Esperanto-kantoj, kie oni lernis (mal)novajn E-kantojn.

Do mi povas diri, ke la pasinta KAEST estis sukcesa, utila kaj riĉa, ne nur danke al abunda kaj intensa programo, sed ankaŭ danke al varma amika kaj (memkompreneble) scienca etoso.

Ilja Gnuŝarjov

Historio

NI VIN MEMORAS

Al 80-jariĝo de la partopreno de sovetiaj internaciistoj en la Hispana civitana milito en 1936-1939jj. Pri ĉi tiu jubilea dato, mi pensas, aŭdis multoj. Estis radioelsendoj, artikoloj en gazetoj, la televido invitis vivantajn en Rusio hispanajn infanojn, kiuj estis alveturigataj en nian landon kaj trovis ĉi tie la duan patrujon. Estis demonstrita laŭ TV la filmo „Hispana spuro“. Nuntempe de la 7 de novembro ĝis la 30 de decembro 2016j. funkcias en Moskvo la ekspozicio „Ĉar Don-Kiĥoton verkis la hispano“. Internaciaj brigadoj en la civitana milito en Hispanio. (Rusia ŝtata arkivo de la soci-politika historio).

Ankaŭ en nia urbo Samara la 21-n de oktobro okazis inaŭguro de la steleo al samaranoj, kiuj partoprenis tiun militon. Kaj en ĝia starigo la lingvo Esperanto ludis ne lastan rolon. Ĉio komenciĝis antaŭ dek jaroj. Okazis tiel, ke du membro de nia urba E-organizaĵo, mi kaj Jelena Alĵorova, eniiris grupon por fari ekspozicion en la milita muzeo, dediĉita al samaraj volontuloj de Hispana milito de 1936-1939jj. Ni decidis prezenti en la vitrino la libron de B.Smironov „De Madrido al Ĥalĥin-Golo“. Boris Smironov estas nia samurbano, Heroo de la Soveta Unio, aviadisto. En Hispanio li estris eskadron de ĉasaj aviadiloj I-16. La eskadreto baziĝis en diversaj aerodromoj, inter ili en la aerodromo Sabadell, je 20 km de Barcelono. Tie en novembro de 1937j. en aviadila katastrofo pereis kamarado de B.Smironov aviadisto Nikolao Voloŝcenko.

Ni decidis, ke estus nemalbone trovi la foton de la aerodromo en Sabadell kaj, eble, la foton de la tombo de N.Voloŝcenko. Feliĉa okazaĵo! En tiu urbo vivas Luis Cerrano Perez, la redaktoro de la revuo “Internaciisto”. Ĝi eldonatas en la lingvo Esperanto, kiu ludis en tiu historio destinitan al ĝi rolon de la lingvo-helpanto, peranto aŭ, kiel ni parolis antaŭe, „lingvo de paco kaj amikeco“. Mi skribis al li nian peton, kaj Luis iris al arkivo de la urbo. Tie oni lin konatigis kun eksa aviatoro Pere Ribalta, kiu okupiĝis pri la historio de aviado en Sabadell kaj ankaŭ pri sovetiaj eskadretoj, kiuj baziĝis tie dum la milito.

Eksciinte pri la libro de B.Smironov, unu el ĉapitroj de kiu nomiĝas „Sabadell, Sabadell“ (kie estas priskribita la pereco de Voloŝcenko), P.Ribalta tuj sendis al mi per elektronika poŝto proponon aĉeti ĉe mi ĉi tiun libron. Li trovis ĝin nek en hispanaj, nek en katalanaj bibliotekoj, nur unu ekzemplero evidentiĝis en la katalogo de Brita biblioteko (kaj tio ne estas mirinde, ja la libro estis eldonita per la loka Kujbiŝeva eldono). Mi promesis transdoni ĝin iamaniere, kaj ĉi tio okazis tre baldaŭ. De Moskvo al Hispanio en oktobro de 2006j. veturis grupo por celebri 70-jariĝon de interbrigadoj, mi ankaŭ estis invitita. Ni vizitis en Madrido lokojn, kie okazis varmegaj bataloj kontraŭ frankistoj kaj germano-italaj faŝistoj, renkontiĝis kun tiam vivantaj interbrigadanoj. Kaj tute nekredibla feliĉa okazo: post Madrido kaj Saragoŝo ni veturis Barcelonon kaj estis lokigitaj en hotelo de apuda urbeto Sabadell. Tie ni vivis tri tagojn veturante al aranĝoj en buso.

Jam en la unua tago hotelon venis miaj samideanoj, kaj ni trio pe marŝis arkivon. Post komuna konsento mi donacis la libron al la arkivo (al ĝia direktoro Juan Comasolivas), pri kio tuj informis loka gazeto. Kaj post nelonga tempo la ĉapitro „Sabadell, Sabadell“ estis tradukita al katalana lingvo. Jam reveninte hejmen, mi ricevis de P.Ribalta tiun tradukitan ĉapitron kun lia antaŭa artikolo, kiuj estis publikigitaj en la eldonata de arkivo revuo „Arraona“. Kiel Pere skribis, „Ĉi artikolo estas rezulto de nia komuna laboro pri historio de rusaj pilotoj“. Li ne povis trovi la tombon de N. Voloŝcenko, sed ni poste trovis ĝin, danke al nia ambasadejo en Hispanio, en urbeto La Senia.

Post aranĝoj mi gastis kelkajn tagojn en la domo de Luis Cerrano kaj lia edzino Maria. Ili iam konatiĝis kiel esperantistoj. Ni vizitis en Barcelono la kafejon sur la placo de Katalunio, kie dum merkredoj matene kolektiĝis esperantistoj (pensuloj).

Mi trifoje partoprenis tiajn aranĝojn en Hispanio kaj volas diri, ke ĉie al ni, partoprenintoj, rilatis tre bone. Ĉion organizis AABI (Asocio de amikoj de la brigadoj internaciaj). Rimarkindaj homoj! En la stratoj de Barcelono loĝantoj, ekvidinte la respublikan flagon sur nia buso, ridetis kaj svingis per manoj. En la metrostacio unu sufiĉe juna laborulo de metro, rigardis mian insignon sur jakso, levis la manon en respublika saluto kaj diris: „Muy bueno“ („Tre bone“).

Sed tio estas unu flanko de Hispanio. Fakte, la hispana socio estas dividita en sia rilato al la Civitana milito kaj la 2-a respubliko. En 2011j. mi ĉeestis inaŭguradon de steleo al interbrigadanoj en la Universitata urbeto en Madrido, starigita laŭ iniciato de unu fakultato. Post kelkaj tagoj la steleo estis verŝita per ruĝa farbo, la floroj – elŝiritaj. La rektoro de la fakultato diris, ke inter studentoj ĉiam estas negranda, sed tre aktiva kaj kriema grupo de faŝistanta junularo. Pri tio ankaŭ oni povas legi en gazetoj. Ĉi oktobre en Hispanio estis tre vasta celebrado de 80-a jariĝo de alveno de internaciistoj por defendi la Respublikon. La granda grupo de alvenintoj el diversaj landoj vojaĝis dum 8 tagoj, vizitante diversajn memorlokojn. Ilin bonvenigis estroj de urboj kaj urbetoj. Aperis novaj steleoj kaj memorsignoj, en Madrido nun estas Ĝardeno de Internaciaj Brigadoj. Okazis honorigo sovetian konsilanton en Hispanio, „ĉefa esploristo“ Ĥadĵi Mamsurov apud lia monumento... Sed tamen post iom da tagoj estis malpurigita la memorsigno al irlanda volontulo, poeto Ĉarli Donelli, kiu pereis en la batalo en 1937j. En Toledo okazis ĉi jare granda teatraĵo glorinta generalon Franko.

...Tempo iris, nia laboro daŭris. Ni jam trovis 8 samarajn „hispanojn“, inter ili tiajn famulojn kiel vicadmiralo Gavriilo Ĵukov, defendanto de Odeso dum la Granda Patruja milito, aviadisto Georgo Zaĥarov, Heroo de la Soveta Unio (en la komenco de 1943j. li estris ĝis la fino de la milito faman 303-an aviadivizion, en konsisto de kiu batalis francaj pilotoj de la regimento „Normandio-Neman“). Sciinte pri nia laboro, nin invitis la Komitato de veteranoj de la milito kaj militservo, kaj tiel aperis hispana grupo en la Komitato, kiun mi gvidas. Rezulto de nia laboro estis la ekspozicio pri Hispana milito en la regionografia muzeo en 2009j. sub titolo „Vi venis al ni demalproksime...“ (la vortoj el la verso de hispana poeto Rafael Alberti). Ĝi estas moviĝanta kaj ĝis nun vojaĝas tra muzeoj de la regiono.

Necesas diri, ke ankorau en 2007j. aperis ideo honorigi la memoron de niaj samlandanoj per iu memorsigno. Tiam ni ne estis membroj de la Komitato, kaj mi skribis leteron al la deputito de la regiona Dumao kiel prezidanto de la urba E-organizaĵo. Mi rakontis, ke ni serĉas volontulojn el nia regiono, kiuj batalis en Hispanio en 1936-1939j. kaj tio estis la unua batalo kun faŝismo. „La membroj de nia organizaĵo vigle interesiĝas pri historio de tiu milito, pri ĝiaj partoprenintoj, inter kiuj estis ankaŭ esperantistoj, t.e. homoj, posedantaj internacia lingvo Esperanto“. (Interalie ni ne trovis esperantistojn inter sovetiaj volontuloj, tamen hispana esperantisto Tonio del Barrio iam sendis al mi materialojn pri hispanaj esperantistoj en la Civitana milito, pri gazetoj eldonataj tiam en Esperanto; mi rakontis pri tio dum VER-14.)

Poste sekvis nia propono starigi steleon por honorigi samarajn volontulojn-internaciistojn. La deputito transdonis nian leteron en la komision pri kulturo de la urba Administracio. Tamen inicianto devis havi konton, ĝin havis la Komitato, kaj poste ni agis kiel ĝia hispana grupo. Kaj al ni helpis ne nur niaj klubanoj, sed ankaŭ eksterlandaj esperantistoj. Ekzemple Ernesto Kvetenjsky el Aŭstrio, kiu kontaktiĝis nin kun la arkivo de Vieno. Pasis jaroj... En 2014j. ni ricevis permeson de urbestro kaj dum du jaroj nin turnadis al diversaj personoj kaj organizaĵoj kun peto pri financa helpo. Reeĥis konata en nia urbo energiisto V.Avetiŝjan, honora civitano de Samara.

La inaŭguron ĉeestis multe da homoj – reprezentantoj de urba administracio kaj dumao, ĵurnalistoj kaj fotistoj, diversaj sociaj organizaĵoj kaj, certe, niaj amikoj kaj helpantoj el muzeoj, bibliotekoj kaj arkivoj. El Moskva Asocio de Memoro venis du virinoj, kies patroj batalis en Hispanio. L.Kalinenko el Naro-Fominsko, ankaŭ la filino de la aviadisto „hispano“, alportis la grundon el hispana loko de lasta kruela batalo ĉe la rivero Ebro. Entute ĉeestis 7 gefiloj de volontuloj. Mi voĉlegis la salut-mesaĝon de niaj amikoj el germana urbo Gamburg, kiuj gardas memoron pri la 11-a interbrigado.

Sur la steleo oni povas legi 21 familnomojn. Inter ili 9 aviadistoj, du tankistoj, du maristoj, militkonsilantoj kaj unu virino-tradukistino. Pri kio oni parolis dum inaŭgurado?

- Necesas pri tiuj eventoj rakonti al nia junularo, por ke la „bruna pesto“ ne ĉirkaŭkaptus denove la teron.
- Ĉi evento estas tre grava por nia urbo.
- La monumento devas montri al nia junularo, ke veraj herooj ne mortas, ili estas vivaj ĝis kiam estas viva memoro pri ili.

La moskvanino T.P. Ĵegliĉeva, kies patro riparis aviadilojn en Hispanio, post reveno hejmen skribis al ni: „Ni longe rememoros, kiel vi organizis ĉi tiun, necesan por tuta Rusio agon de Memoro. Kvazaŭ ĉiuj niaj patroj ricevis tia longe atendita por ili saluton“.

Kaj ni ĝojas, ke nun en la parko de Venko ĉi steleo rememorigos pri heroaĵo de niaj samaranoj-internaciistoj, por kiuj la lukto kun faŝismo komenciĝis en fora 1936 jaro en Hispanio. Ili kuraĝe batalis kaj lasis pri si bonan memoron. Pri tio la vortoj de Dolores Ibarruri sur la steleo: „Vi venis al ni kiel fratoj, kiel filoj de senmorta Hispanio... Ni ne forgesos vin“.

M.Prilepskaja, prezidanto de Samara E-organizaĵo

Nia kulturo

Ni faru nian poezion vere internacia

En la pasinta numero de BdR Ludmila Novikova proponis la konkurson pri traduko el Esperanto al la rusa de la poemo de **Julio Baghi** „*Aŭtuna foliaro*“. Dume ni ricevis nur unu tradukon fare de **Ludmila Karpeta** el la E-Klubo "Pacifiko", Vladivostoko. La traduko nepre meritas laŭdon kaj publikigon.

Осенняя листва

Листья разноцветные водят хоровод,
 По полям и улицам ветер их метет.
 Тронутые инеем вместе собрались,
 Ветерком гонимые в небо унеслись.
 Радостно порхая в пляске круговой,
 Вдруг остановились, чтоб найти покой.
 Опустились низко, грустно шелестят,
 Тихо отдыхают, скорбно так молчат.
 Ветра дуновение вновь поднимет их,
 Ни забот, ни целей нет у них самих.
 И в веселом вихре кружит хоровод
 Листья понемногу замедляют ход.
 И упасть на землю вновь придется им,
 Гнить под одиноким деревом сухим.

«La Ondo de Esperanto» – nur elektronike

Ekde 2017 la internacia gazeto „*La Ondo de Esperanto*“ ne plu aperados paperforme, nur en elektronika (bita) dosiero. Prezo por rusianoj – 750 rubloj jare; por aboni oni povas sin turni al la peranto S. Smetanina, svsmetanina@yandex.ru.

Novaj libroj

"**Dia liturgio**" – ĝi estas traduko de la Dia liturgio de la sankta patro Johano la Orbuŝa, frukto de plurjara traduka laboro de KORE (=Kristana ortodoksa rondo esperantista), kiu ekzistas ekde 2005-a jaro kiel reta komunumo. Kunlaborantoj de ĉi libreto estas: pastro Stefano Hawkes-Teeples, Sergio Pokrovskij, Gerrit Berveling, Aleksander Korjenkov, Efthimios Mavrogeorgiadis, Maksim Solohin, Arsenij Mihalev, hieromonaĥo Taŭriono. La eldono estas destinita por uzo de laikoj dum diservoj. La teksto estas interesa kaj uzinda. Eldonita en Moskvo laŭ speciala mendo, 56 paĝoj, eldonkavnto 300.

Vladimir Opletaev "Jaroj post jaroj". Kolekto de aŭtoraj tekstoj, verkitaj kaj publikigitaj en Esperanto en la jaroj 2000-2016. Surguto, privata eldono, 108 paĝoj. La libro estas dediĉita al Viktor Kudrjavcev, granda urala esperantisto. Ĝi entenas biografiajn notojn pri la aŭtoro, Esperantomovado en Uralo, gravan materialon pri ESPRIMOj, eminentaj personoj, kelkajn rakontojn kaj intervjuojn. La enhavo estas alloga, ege interesa kaj instruiga. Unusola manko estas tre etaj literoj.

In memoriam

Forpasis Vasilij Grigorenko

Kun granda malĝojo mi informas, ke 09.09.2016 forpasis ĉe la 73-a jaro de la vivo esperantisto-veterano **Vasilij Vasiljeviĉ Grigorenko** (Ukrainio).

Iam Grigorenko ricevis superan pedagogian kleriĝon, instruis la historian. Esperantisto ekde 1967, li estis fondinto kaj gvidinto de la Esperanto-klubo en Poltavo, aktiva partopreninto de pluraj renkontiĝoj de esperantistoj. Nur dum lastaj jardekoj, pro drasta malboniĝo de la vidkapablo, li devis limigi sian aktivecon. Sed ni ĉiuj, konintaj Vasilij, konservos en niaj koroj helan memoron pri la bona homo kaj eminenta esperantisto.

Anatolo Masenko

KOTIZOJ de REU por 2017

(akceptita de la Estraro de REU 21.10.2016)

Membri en REU oni rajtas ekde la aĝo 18 jaroj; 14-17-jaruloj rajtas aliĝi kiel kandidatoj kun samaj rajtoj krom voĉdonrajto.

1. Individua kotizo – 250 rub. (por ekster-KŜĜ-anoj – 20 eŭroj). La individua membro ricevas elektronikforme membrokarton, Bultenon de REU, Jarlibron de REU kaj aliajn informojn (laŭpete REU sendas la materialojn ankaŭ per ordinara poŝto), voĉdonrajton dum Konferenco de REU, rabatojn ĉe uzo de REU-servoj, abono de REGo kaj en REU-aranĝoj.

2. Dumviva kotizo - 20-oblo de la individua kotizo. La dumviva membro ricevas ĉion saman kiel la individua membro dum la tuta vivo.

3. Mecenata kotizo – ne malpli ol 2-oblo de la individua kotizo. La mecenato ricevas ĉion saman kiel la individua membro plus danka mencio en la Bulteno kaj en la asocia retejo reu.ru.

4. Kolektiva kotizo - 200 rubloj por ĉiu aligita membro (la aliĝintaj kolektivoj pagas minimume por 5 aligitaj membroj). La aliĝinta kolektivo ricevas membrokartojn (elektronikforme) por siaj aligitaj membroj, Bultenon de REU, Jarlibron de REU kaj aliajn informojn, voĉdonrajton por siaj aligitaj membroj dum Konferenco de REU, rabatojn ĉe uzo de REU-servoj, ĉe unu abono de REGo kaj en REU-aranĝoj.

5. Aliĝkotizo por nova aliĝinta kolektivo, aŭ okaze de realiĝo – 300 rubloj. Unufoje pagata de nova aliĝinta kolektivo. Jam aliĝintaj kolektivoj ne pagas. Nova kolektivo iĝas regiona organizaĵo de REU kaj laŭpete ricevas dokumenton pri tio. Se kolektivo ne pagas kotizojn por aligitaj membroj dum du sinsekvaj jaroj, ĝi poste devas denove aliĝi al REU.

Amiko de REU – senpage. Amiko de REU ricevas rajton partopreni en REU-Konferenco sen voĉdonrajto, Bultenon de REU en elektronika formo kaj aliajn informojn. Persono, sin anoncanta "amiko de REU", devas pleniĝi aliĝilon kaj mencii sian ekzistantan retadreson.

Ĉiuj membroj de REU kun la aĝo malpli ol 31 jaroj aŭtomate iĝas membroj de la junulara sekcio REJM (Rusia Esperantista Junulara Movado) kaj ricevas voĉdonrajtojn en REJM-voĉdonoj.

La pagmanierojn vidu en http://reu.ru/paghoj/pagmanieroj_eo.html.

La eŭraj kotizoj sendas al uea-konto "reua-p".

La Bulteno de REU (BdR) atendas viajn lokajn, regionajn novaĵojn! Bonvolu sendi ilin al Nikolao Gudskov nikolao@yandex.ru aŭ (kaj) Svetlana Smetanina svsmetanina@yandex.ru

Estraro de Rusia Esperantista Unio

Redaktofino 08.12.2016